

Legendární město Sanctre Tor

sepsal Matera Chapel

Během skyrimského tažení [240-415 1. v.] se ctižádostivá vysočanské hrabata, která se závistí v oku pohlížela na vojenské úspěchy a bohatství svých severních bratranců z Vysoké skály a Morrowindu, začala poohlížet po příležitostech za hradbami Jerallských hor. Jerallské hory byly považovány za příliš velkou překážku a severní Cyrodiil za příliš hubenou kořist, která jako odměna pro plně vyzbrojené nordské vojsko rozhodně nestačila. Alessia nicméně najala mnoho ctižádostivých nordských a bretonských žoldáků, jimž přislíbila úrodnou zem a obchodnické výsady. Jakmile se nordové a Bretoni na své nové pozici po boku vítězných alesijských Cyrodiilanů trochu rozkoukali, velmi rychle si na pohodlnou a vzkvétající nibenskou kulturu zvykli.

Alessia se postavila do čela povstání otroků v Sanctre Tor, a když s pomocí bohů vyhrála, založila tu své posvátné město. Zdejší doly skýtaly jisté bohatství, neúrodná půda a drsné podnebí odvráceného svahu pohoří nicméně zapříčinily, že se Sanctre Tor muselo spolehnout na dovoz potravin a zboží z Nitrozemí. Jelikož se navíc nacházelo v jednom z nemnoha průsmyků v Jerallách, jeho bohatství do značné míry záviselo na dobrých vztazích se Skyrimem. Dokud město se Skyrimem vycházelo dobře, očividně vzkvétalo. Jakmile se však vzájemné vztahy ochladily, stalo se Sanctre Tor lákavým cílem pro obléhání a útoky nordů.

Po úpadku Alessijského řádu [kolem roku 2321 1. v.] se centrum náboženské cyrodiilské moci přesunulo na jih do Císařského Města. Sanctre Tor nicméně zůstalo horskou pevností a hlavním náboženským střediskem až do nástupu dynastie Septimů. Roku 852 druhého věku se město opět muselo bránit náporu skyrimských a vysokoskalských útočníků. Král Cuhlecain tehdy vyslal svého čerstvě povýšeného generála Tala, aby Sanctre Tor dobyl zpět a nordské vetřelce vyhnal. Během obléhání bylo město zpusťeno a odešli z něj všichni obyvatelé. Generál Talos (později Tiber Septim) si strategicky nevýhodnou pozici Sanctre Tor uvědomoval a rovněž se rozhodl je opustit. Během své vlády nepodnikl žádné kroky, které by vedly k obnově města či samotné citadely.

Alesijští historikové tvrdí, že Sanctre Tor bylo magicky ukryto a dostalo se mu ochrany bohů. Záznamy o četných obléháních a porážkách města od severních útočníků však tato prohlášení popírají. Vstup do citadely byl skutečně magicky zapečetěn a samotnou pevnost a její podzemní spleť labyrintů chránily kouzelné pasti a iluze, jejich tajemství však útočícím nordům vyzradili přímo zaříkavači, kteří je vytvářeli.

Jednou z přetrvávajících součástí legendy o Sanctre Tor je starobylá hrobka remanských císařů. Po porážce akavirských útočníků si Sanctre Tor mohlo pod vládou Remana Cyrodiila a jeho následníků Remana II. a Remana III. nakrátko opět užívat někdejšího přepychu a kultury. Když Reman zjistil, že jeho rodokmen sahá až ke svaté Alessii, rozhodl se navázat na tradici [1] pramenící ze skutečnosti, že Alessia byla pohřbena v katakombách pod Sanctre Tor. Nechal proto v podzemních chodbách pod citadelou vybudovat rozsáhlé pohřebiště, kam byl později k věčnému odpočinku uložen remanský císař Reman III. i se svým Amuletem králů.

Povídá se, že během vyplenění Sanctre Tor nechal generál Talos odkrýt hrobku Remana III. a Amulet králů si odnesl. Teologové popisují, že po zániku remanské dynastie a ztrátě amuletu následovala dlouhá staletí politických a ekonomických nepokojů a pozdější obrození Cyrodiilské říše ve třetím věku přisuzují právě tomu, že Tiber Septim získal z hrobky Remana III. slavný artefakt.

Sanctre Tor leží od počátku třetího věku v troskách a jeho okolí je v podstatě neobydlené. V současnosti se cesty na sever a průsmyky v Chorrolu, Brumě a citadele Sanctre Tor staly útočištěm několika různých kmenů divokých goblinů, kteří obsadili i spleť podzemní chodby.

[1] Existuje i další teorie, která tvrdí, že svatá Alessia byla pohřbena v chrámu Jednoho v císařském městě. Skutečné místo posledního odpočinku svaté Alessie není známo.